

Udskriftsdato: 30. december 2025

CIR1H nr 10552 af 30/03/2016 (Gældende)

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Sanktionspåstande m.v. i sager om spiritussejls

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: CMS VB 6003

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Sanktionspåstande m.v. i sager om spiritussejlads

Revideret 30. marts 2016

1. Overblik og tjekliste

Under efterforskningen af en sag om spiritussejlads skal politiet være opmærksom på følgende:

- Muligheden for midlertidigt at inddrage retten til at føre skib m.v. efter § 29 e, stk. 6, i lov om sikkerhed til søs. Se pkt. 2.3.
- Underretning af Søfartsstyrelsen, hvis førerretten midlertidigt inddrages. Se pkt. 2.3.1.
- Muligheden for i medfør af § 31 b, stk. 1, at tilbageholde skibet til sikring af bødekraft og sagsomkostninger. Se pkt. 2.4.
- I tilfælde af retsforfølgning for spiritussejlads begået ombord på et udenlandsk skib skal anklageskrift straks udfærdiges, sagen berammes og samtykke i medfør af retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, forsøges indhentet, forinden løsladelse. Se pkt. 3.2.2.

I forbindelse med tiltalerejsning skal anklagemyndigheden herefter være opmærksom på, at:

- der afhængigt af forskyldt straf skal indhentes en personundersøgelse. Se pkt. 3.1.1.
- sagen i tilfælde af tvivl om skibstype, personkredsen i § 29 a, stk. 1, om uddannelseskrav til fører m.v. skal forelægges Søfartsstyrelsen. Se pkt. 3.1.2.

Når der rejses tiltale skal der i forbindelse med sagens fremsendelse til retten tages stilling til, om retten i medfør af retsplejelovens § 20 b skal tiltrædes af sagkyndige medlemmer med fagkundskab til søforhold. Se pkt. 3.2.1.

Efter dom og inden for ankefristen skal der ske underretning om sagens udfald til

- Søfartsstyrelsen. Se pkt. 6.1.

Endelig skal det overvejes, om dommen skal indsendes til anklagemyndighedens Vidensbase. Se pkt. 6.2.

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Promillegrænser ved spiritussejlads

Der er i lov om sikkerhed til søs § 29 a fastsat en promillegrænse på 0,50 for:

- erhvervsmæssig sejlads, jf. stk. 1,
- fritidssejlads med fartøjer, for hvilke der stilles uddannelseskrav til fører, samt for vandscootere og lignende, jf. stk. 2, modsætningsvist.

Herudover straffes sejlads med alle typer af fartøjer, når en person er så påvirket af alkohol eller andre rusmidler, at vedkommende ikke er i stand til på fuldt betryggende måde at udføre sine opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, samt hvis promillen ikke er kendt, jf. stk. 4.

Se i øvrigt vedrørende anvendelsesområdet for reglerne om spiritussejlads i lov om sikkerhed til søs i pkt. 4.1.

2.2. Tilbageregning til alkoholpromillen

For så vidt angår tilbageregning til alkoholpromillen på gerningstidspunktet anlægges som udgangspunkt samme praksis i sager om spiritussejlads som i sager om spirituskørsel. Der kan dog i sager om spiritussejlads ofte gå forholdsvis lang tid imellem sejladsen (gerningstidspunktet) og udtagelsen af blodprøve, hvorfor der i disse sager skal ske tilbageregning, hvis dette må antages at kunne få væsentlig indflydelse på sanktionsfastsættelsen.

Se i rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Personundersøgelser ved Kriminalforsorgen nærmere om fremgangsmåden for tilbageregning.

2.3. Midlertidig inddragelse af retten til at føre skib m.v.

Politiet kan i henhold til lov om sikkerhed til søs § 29 e, stk. 6, midlertidigt inddrage retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester, hvis politiet skønner, at betingelserne for ubetinget frakendelse foreligger som følge af spiritussejlads. Det tidsrum, hvori retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

For danske søfarende og udlændinge med danske sønæringsbeviser inddrages de udstedte danske sønæringsbeviser. Udenlandske søfolk, som gør tjeneste på danske skibe, skal udover deres udenlandske sønæringsbevis være i besiddelse af et anerkendelsesbevis (Recognition Certificate) udstedt af de danske myndigheder. Det er dette bevis - men ikke det udenlandske sønæringsbevis - som kan inddrages. Inddragelsen af beviset betyder, at de pågældende ikke kan gøre tjeneste på danske skibe. For udenlandske søfarende, der ikke har dansk anerkendelsesbevis, meddeles de pågældende derfor, at deres ret til at føre skib på dansk søterritorium og på danske skibe er inddraget, uden at de pågældendes fysiske sønæringsbeviser inddrages.

2.3.1. Underretning af Søfartsstyrelsen

I tilfælde af, at der under sagen sker midlertidig inddragelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester, skal Søfartsstyrelsen orienteres herom, da inddragelsen kan have betydning for, om skibet må sejle, inden besætningsmedlemmet er blevet erstattet af en anden person. Oplysninger om den midlertidige inddragelse kan også have betydning for, om den pågældende kan få *forny*et sit sønæringsbevis.

2.4. Tilbageholdelse af skibet til sikring af bødekraft og sagsomkostninger

Politiet kan i sager om overtrædelse af lov om sikkerhed til søs, lov om skibes besætning eller af forskrifter udstedt i medfør af disse love tilbageholde et skib til sikring af bødekraft og sagsomkostninger. Det fremgår af § 31 b, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs. Ved iværksættelse af tilbageholdelse finder retsplejelovens regler om beslaglæggelse anvendelse, jf. stk. 3.

Hvis bøde eller sagsomkostninger ikke er betalt eller der ikke er stillet sikkerhed herfor inden 2 måneder efter sagens afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet. Dette fremgår af bestemmelsens stk. 2.

Dette kan navnlig være relevant i sager, hvor der er begået overtrædelser om bord på udenlandske skibe. I disse tilfælde er der en oplagt risiko for, at skibet forlader Danmark, og at bøden derfor ikke eller kun meget vanskeligt kan inddrives.

Der vil også kunne ske tilbageholdelse af skibet i medfør af § 31 b i tilfælde af spiritussejlads. Bestemmelsen forudsættes dog kun anvendt, hvis den skyldige er et besætningsmedlem, som er direkte involveret i skibets navigering (f.eks. skibsføreren eller en styrmand), men ikke hvis den skyldige blot indgår i skibets sikkerhedsruller (båd- og brandrullerne), hvilket typisk er tilfældet for f.eks. cateringpersonale. Se forarbejderne til lov nr. 511 af 17. juni 2008 (L 101 af 12. marts 2008, de almindelige bemærkninger, pkt. 1.2.), hvor bestemmelsen fik sin nuværende affattelse.

Om overtrædelser begået ombord på udenlandske skibe se i øvrigt pkt. 3.2.2.

3. Forberedelse

3.1. Før tiltalerejsning

3.1.1. Indhentelse af personundersøgelse

Sager om spiritussejlads kan i nogle tilfælde afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling som alternativ til frihedsstraf, svarende til hvad der gælder i sager om spirituskørsel.

Se i rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Personundersøgelser ved Kriminalforsorgen nærmere om indhentelse af personundersøgelser.

Strafpositionerne i gentagelsestilfælde svarer til færdselslovens strafpositioner i gentagelsestilfælde af spirituskørsel, og der kan også ved spiritussejlads højst idømmes én betinget fængselsstraf inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.2. og bilag 2 til lovforslaget).

3.1.2. Forelæggelse for Søfartsstyrelsen

Tvivilsspørgsmål vedrørende skibstyper, om den i § 29 a, stk. 1, nævnte personkreds og om uddannelseskrav til førere af fritidsfartøjer m.v. forelægges for Søfartsstyrelsen. Endvidere skal sager, hvor sanktionerne nævnt i pkt. 5. straf og andre retsfølger påtænkes fraveget, eller sager hvor der kan være tale om skærpende omstændigheder i forbindelse med spiritussejladsen, herunder sager, hvor der er forvoldt grundstødning, forlis eller søulykke, jf. pkt. 5.5., forelægges for styrelsen inden tiltalerejsning i sagen.

3.2. Tiltalerejsning

3.2.1. Sagkyndige medlemmer i retten, jf. § 20 b i retsplejeloven

I sager om overtrædelse af lov om sikkerhed til søs kan fagkundskab til søforhold være af betydning for sagens afgørelse, og derfor kan det være relevant, at retten tiltrædes af sagkyndige medlemmer, jf. retsplejelovens § 20 b.

Der henvises i den forbindelse til Vestre Landsrets dom, U 2006.3255V, hvor T var tiltalt for overtrædelse af § 29, stk. 3, i lov om sikkerhed til søs (nu § 29 a, stk. 4). Sagen angik spørgsmålet om, hvorvidt T som fører havde nydt spiritus i en sådan grad, at han var ude af stand til at udføre sin tjeneste på fuldt

betryggende måde. Selv om der ikke var sket uheld under sejladen, var der efter landsrettens opfattelse tale om en sag, i hvilken fagkundskab til søforhold skønnedes at være af betydning, jf. retsplejelovens § 18 a, stk. 1, nr. 2 (nu § 20 b). Sagen burde derfor have været behandlet af byretten som søret og dermed under medvirken af sagkyndige. Denne fejl medførte, at landsretten – uanset parternes samstemmende erklæring for landsretten – ophævede byrettens dom og hjemviste sagen til fornyet behandling ved byretten som søret.

3.2.2. Retsforfølgning af overtrædelser begået ombord på udenlandske skibe

I en sag om spiritussejlads begået ombord på et udenlandsk skib, eller hvor et udenlandsk skib er grundstødt, skal tiltalespørgsmålet som udgangspunkt straks afgøres, eventuelt anklageskrift forkyndes og sagen berammes, inden skibet sejler og sigtede løslades.

I forbindelse med forkyndelse skal der fra tiltalte indhentes samtykkeerklæring i medfør af retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3. Der er udarbejdet en blanket til indhentelse af samtykket, og denne blanket er oversat til polsk, engelsk, rumænsk, bulgarsk, russisk, tysk og litauisk. Blanketterne ligger i anklagemyndighedens dokumentsamling, dokument nr. 2.3.01.34-2.3.01.40, ligesom de kan trækkes i POLSAS.

4. Jura

4.1. Anvendelsesområdet

4.1.1. Erhvervssejlads, jf. lov om sikkerhed til søs § 29 a, stk. 1

Den faste promillegrænse på 0,50 gælder for al erhvervssejlads. Det fremgår således af § 29 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, at promillegrænsen gælder alle former for sejlads, bortset fra fritidssejlads med fartøjer, hvortil der ikke stilles uddannelseskrav til fører eller styrmand. Dette fremgår direkte af bestemmelsens stk. 1, sammenholdt med stk. 2, modsætningsvist.

Det vil som altovervejende hovedregel være skibets registrering, der er afgørende for, om der er tale om erhvervs- eller fritidssejlads.

For så vidt angår erhvervssejlads gælder promillegrænsen i § 29 a, stk. 1, også når fartøjet er fortøjet i havn eller på beskyttet ankerplads, jf. bestemmelsens stk. 3, modsætningsvist.

Se nærmere om promillegrænsen ved sejlads med fritidsfartøjer, for hvilke der stilles uddannelseskrav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand i pkt. 4.1.2., samt for vandscootere og lignende fartøjer i pkt. 4.1.3.

4.1.2. Fritidssejlads, jf. lov om sikkerhed til søs § 29 a, stk. 2, jf. stk. 1

Den faste promillegrænse på 0,50, der gælder for al erhvervssejlads, gælder tillige for sejlads med fritidsfartøjer, for hvilke der stilles uddannelseskrav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand. Det fremgår således af § 29 a, stk. 1, jf. stk. 2.

Der stilles uddannelseskrav til føreren og en eventuel styrmand for fritidsfartøjer med en længde på 15 meter (ca. 50 fod) samt derover, jf. § 10 i lov om skibes besætning.

Skibets registrering er som hovedregel afgørende for, om der er tale om erhvervs- eller fritidssejlads.

Den faste promillegrænse gælder ikke for fritidsfartøjer, når fartøjet er fortøjet i havn eller på beskyttet ankerplads, jf. § 29 a, stk. 3.

Se hvad der forstås ved ”beskyttet ankerplads” i pkt. 4.2.3.

4.1.3. Sejlads med speedbåde/vandscootere m.v.

Sejlads med vandscootere er omfattet af uddannelseskrav, også selvom speedbådens længde er under 15 meter. Dette fremgår af speedbådsførerbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 232 af 22. marts 2006 om uddannelseskrav m.v. til førere af visse motordrevne fritidsfartøjer med en skroglængde under 15 meter).

Speedbådsbevis kræves således til førere af planende fritidsfartøjer med en skroglængde under 15 meter og med en vis fremdrivningseffekt i forhold til fartøjets størrelse, samt for fritidsfartøjer med en længde under 4 meter og en fremdrivningseffekt på 19 kW (svarende til ca. 25 HK) eller derover, jf. § 1, stk. 1 og 2 i speedbådsførerbekendtgørelsen. Ved et planende fartøj forstås et fartøj med V-formet bund, et bredt, fladt agterskib og ingen egentlig køl, eller fartøjer, der er bygget på en sådan måde, at skroget ved en vis hastighed løftes delvist ud af vandet. Dette fremgår af bestemmelsens stk. 4.

Den faste promillegrænse på 0,50 omfatter altså vandscootere og lignende fartøjer. Begrebet vandscooter og lignende fartøjer skal fortolkes i overensstemmelse med bestemmelserne i Miljøministeriets regulering af sejlads med vandscootere m.v., jf. bekendtgørelse nr. 23 af 6. januar 2012 om regulering af ikke-erhvervsmæssig sejlads på søterritoriet med vandscootere m.v. Bekendtgørelsen omfatter vandscootere, luftpudefartøjer og andre motordrevne sportsfartøjer af tilsvarende karakter. Se i øvrigt nærmere herom samt om afgrænsningen af begrebet ”vandscootere m.v.” i forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.6.).

4.1.4. Generelt forbud, jf. lov om sikkerhed til søs § 29 a, stk. 4

Bestemmelsen i § 29 a, stk. 4, i lov om sikkerhed til søs indeholder et generelt forbud mod sejlads i en tilstand, hvor en person er så påvirket af alkohol eller andre rusmidler, at den pågældende er ude af stand til på fuldt betryggende måde at udføre sine opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden.

Bestemmelsen omfatter alle typer af skibe og dermed også alle fritidsfartøjer, herunder joller, robåde, kanoer og kajaker, også når disse ligger i havn eller på beskyttet ankerplads.

Den generelle bestemmelse i § 29 a, stk. 4, vil desuden kunne anvendes både på erhvervs- og fritidsområdet i de tilfælde, hvor der er mistanke om spiritussejlads, men hvor det ikke er muligt at bevise promillens størrelse, f.eks. fordi måling først foretages, når skibet efter længere tids sejlads kommer i havn.

Bestemmelsen omfatter også andre rusmidler end alkohol. Ved vurderingen vil det kunne være nødvendigt at inddrage vidneudsagn vedrørende den pågældendes tilstand, sejlads m.v., ligesom alkoholpromillen - hvis den er kendt - skal tillægges meget betydelig vægt.

Sejlads i spirituspåvirket tilstand, hvor promillen ikke er kendt, sidestilles med sejlads med en promille i intervallet 0,51 – 2,00, jf. pkt. 5.1. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.5.).

4.2. Personkredsen omfattet af § 29 a, stk. 1

4.2.1. Driftsbesætningen på skibe, der anvendes erhvervsmæssigt

Personkredsen nævnt i § 29 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs er ”den som fører skib eller i øvrigt udfører arbejde om bord i en stilling af væsentlig betydning for sikkerheden” - i praksis vil det omfatte hele driftsbesætningen, f.eks. skibsfører, navigatører og maskinmester samt skibsassistenter. På passagerskibe vil promillegrænsen udover driftsbesætningsmedlemmer omfatte sikkerhedsbesætningen, f.eks. inspektører, pursere og tjenere, som er udpeget til at varetage opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden. Desuden vil lodser om bord på skibe også være omfattet af promillegrænsen.

Bestemmelserne om spiritussejlads omfatter såvel de vagtgående besætningsmedlemmer som besætningsmedlemmer, der ikke er på vagt, men er udset til at udføre funktioner af betydning for sikkerheden.

Baggrunden er, at det i sagens natur ikke kan forudses, hvornår der opstår en nødsituation om bord på skibet, og at personer, der på forhånd er udset til at skulle udføre funktioner af væsentlig betydning for sikkerheden, skal være i stand til at kunne træde til uden varsel.

Som eksempel kan nævnes, at personer, der er indskrevet i skibets båd- og brandruller (sikkerhedsberedskabet), er udpeget til at skulle varetage opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden. En beruset matros, der er udpeget til at skulle deltage i brandberedskabet om bord på skibet, vil således kunne straffes for spiritussejlads, uanset om der har været ild i skibet.

Se herom i forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.5.).

4.2.2. Fritidsfartøjer

Skibsføreren og den, der virker som rorgænger og/eller navigatør på fritidsfartøjer vil være omfattet af promillegrænsen på 0,50 i § 29 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs. Herudover vil andre personer efter en konkret vurdering af opgaver og forholdene i den konkrete situation kunne have sådanne opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, at de omfattes af promillegrænsen. Af eksempler kan nævnes udkigstjeneste, bistand i forbindelse med opankring eller fortøjning. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.).

Udtrykket ”i en stilling” og ”udfører arbejde” indebærer ikke, at der nødvendigvis skal være tale om et ansættelsesretligt forhold.

4.2.3. Når fartøjet ligger på beskyttet ankerplads

Den faste promillegrænse på 0,50 som fastsat i § 29 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs gælder ikke fritidsfartøjer, når disse er fortøjet på beskyttet ankerplads, jf. bestemmelsens stk. 3.

Ved en "beskyttet ankerplads" forstås typisk en ankerplads, som er placeret tæt ved kysten og i et farvand, hvor der er ringe eller ingen trafik - især fra handelsskibe. Definitionen fremgår af de almindelige bemærkninger til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger pkt. 2.6.). Ved vurderingen af, om en fortøjning af et fritidsfartøj er sket på beskyttet ankerplads, tages endvidere hensyn til vind- og vejrforholdene i området, strøm og bølger samt farvandets beskaffenhed, herunder bundforhold og dybde. Opankring i søer under gode vejrforhold vil normalt altid anses for opankring på beskyttet ankerplads.

På en beskyttet ankerplads kan der efter omstændighederne være behov for opretholdelse af visse sikkerhedsmæssige funktioner, som f.eks. at sikre fortøjninger eller ankeret. I disse situationer vil der efter § 29 a, stk. 4, kunne ifaldes strafansvar for personer med opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, hvis vedkommende har indtaget spiritus eller andre rusmidler i et sådant omfang, at vedkommende ikke kan udføre sin tjeneste på fuldt betryggende måde.

Når der er tale om skibe, der anvendes erhvervsmæssigt, gælder promillegrænserne også, når disse er fortøjet i havn eller på beskyttet ankerplads, jf. § 29 a, stk. 3, modsætningsvis. Promillegrænsen gælder i disse tilfælde, som det er tilfældet til søs, for den del af besætningen, hvis arbejde omfatter opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden. Når skibet er i havn, vil de personer, som har til opgave at udføre sikkerhedsmæssige opgaver, mens skibet er i havn, således være omfattet af bestemmelserne om spiritussejlads. Personer, som ikke har opgaver af væsentlig betydning for sikkerheden, mens skibet er i havn, omfattes derimod ikke af spiritusbestemmelserne, når skibet er i havn.

5. Straf og andre retsfølger

5.1. Strafpåstande i sager om spiritussejlads i intervallet fra 0,51 - 2,00 promille

Spiritussejlads efter § 29 a straffes efter bestemmelsen i § 29 c i lov om sikkerhed til søs.

Det fremgår heraf, at spiritussejlads straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

For spiritussejlads i intervallet 0,51 - 2,00 promille skal der nedlægges følgende påstande:

	Promille fra 0,51 til 2,00		
Straffen for spiritussejlads	Uden skærpende omstændigheder	Med skærpende omstændigheder	Spiritussejlads i frakendelsestiden
1. gang	Bøde (en måneds nettoindtægt x promillen)*	Bøde*	Bøde*
2. gang	10 dg. Fængsel	20 dg. Fængsel	20 dg. Fængsel
3. gang	20 dg. Fængsel	30 dg. Fængsel	30 dg. Fængsel
4. gang	30 dg. Fængsel	40 dg. Fængsel	40 dg. Fængsel
5. gang	40 dg. Fængsel	50 dg. Fængsel	50 dg. Fængsel
6. gang	50 dg. Fængsel	60 dg. Fængsel	60 dg. Fængsel

* Se nærmere om bødeberegning i pkt. 5.1.1.

I andengangstilfælde af spiritussejlads i intervallet 0,51 - 2,00 skal der - afhængigt af straffen i førstegangstilfældet - nedlægges påstand om enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

Hvis førstegangstilfældet eksempelvis har bestået i spiritussejlads med en promille på over 2,00, og der i dette tilfælde har været udmålt en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste, skal der således ikke igen nedlægges påstand om en betinget straf med vilkår.

5.1.1. Flere overtrædelser til samtidig pådømmelse

Det må i øvrigt antages, at udgangspunktet er, at der skal ske fuld kumulation af bøder ved spiritussejlads og samtidig overtrædelse af andre regler i lov om sikkerhed til søs. Dette fremgår ikke af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006, men må antages under hensyn til, at der tilsigtes en generel skærpelse af sanktionerne for spiritussejlads, og at sanktionerne for spiritussejlads tilnærmes det skærpede sanktionsniveau for spirituskørsel, som indførtes ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven. Se nærmere om bødeberegning i pkt. 5.2.

Frihedsstraf for spiritussejlads forhøjes endvidere, hvis der foreligger flere forhold af spiritussejlads til samtidig pådømmelse, hvis spiritussejladsen er foregået i frakendelsestiden, eller hvis der i øvrigt foreligger skærpende omstændigheder. Se strafpositionerne ved en promille over 2,00 i pkt. 5.3.

Strafpositioner i skemaet fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

5.1.2. Betinget straf

Strafpåstande i gentagelsestilfælde svarer til færdselslovens strafpositioner for gentagelsestilfælde for spirituskørsel. Der skal således ved spiritussejlads højst nedlægges påstand om én betinget fængselsstraf inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.2. og bilag 2).

5.1.3. Spiritussejlads med skibe, der transporterer passagerer eller farligt gods

For førere eller vagthavende navigatører eller maskinmestre på skibe, der transporterer passagerer eller farligt gods, forudsættes straffen skærpet i alle tilfælde af spiritussejlads med en promille på over 0,50. Det betyder, at straffen for disse personer rykkes med én position i forhold til de i skemaet angivne positioner, og at der allerede i 1. gangstilfælde, hvor promillen har været i intervallet fra 0,51 - 2,00, skal påstås frihedsstraf (10 dages fængsel), der som udgangspunkt gøres betinget efter de retningslinjer, der er beskrevet i noten til skemaet ovenfor. I andengangstilfælde uden skærpende omstændigheder i øvrigt er straffen fængsel i 20 dage osv. Sanktionen i disse tilfælde er endvidere beskrevet i note 5 i bilag 2 til lovforslaget (L 135 af 25. januar 2006). Det anførte eksempel i noten, hvor det fremgår, at straffen i førstegangstilfælde er fængsel i 20 dage, må antages at gælde den situation, hvor der - udover det forhold, at spiritussejladsen er sket med hensyn til et skib, der transporterer passagerer eller farligt gods - foreligger skærpende omstændigheder som nævnt nedenfor i pkt. 5.5.

Om straffen for spiritussejlads under skærpende omstændigheder se pkt. 5.5. For så vidt angår spiritussejlads i frakendelsestiden henvises til pkt. 5.6.3.

5.1.4. Spiritussejlads med et fritidsfartøj

Ved sanktionsfastsættelsen i forbindelse med spiritussejlads med et fritidsfartøj, hvortil der ikke er foreskrevet uddannelseskrav til skibets fører eller eventuelle styrmand, og hvor der derfor ikke gælder nogen fast promillegrænse (tilfælde omfattet af § 29 a, stk. 4), tages udgangspunkt i promillens størrelse. Sanktionerne i disse tilfælde er dermed som udgangspunkt de samme, som hvis der havde været tale om en overtrædelse af den faste promillegrænse i § 29 a, stk. 1. Se nærmere om hvornår der stilles uddannelseskrav til en fører af et fritidsfartøj, og hvornår sejlads med et fritidsfartøj er omfattet af den faste promillegrænse på 0,5 i § 29 a, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om sikkerhed til søs, i pkt. 4.1.2.

5.1.5. Spiritussejlads med fritidsfartøj, der ikke føres frem ved sejl eller motorkraft

For fritidsfartøjer, der ikke føres frem ved sejl- eller motorkraft, som f.eks. robåde, kanoer, kajaker og lignende fartøjer, kan der for sejlads i spirituspåvirket tilstand kun idømmes bødestraf, jf. § 29 c, stk. 2. Se forarbejderne til lov nr. 547 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.2 samt de specielle bemærkninger til nr. 4).

Der skal anvendes samme strafpositioner som ved cykelkørsel i beruset tilstand, således at første-, anden- og tredjeangstiltfælde straffes med bøder på henholdsvis **500, 1.000 og 1.000 kr.** Det er ikke afgørende, om fartøjet i det konkrete tilfælde har anvendt sejl eller motor, men derimod om fartøjet generelt er beregnet hertil eller til fremførsel ved "muskelpkraft". Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.4.).

5.2. Beregning af bødepåstande

Bøden for spiritussejlads beregnes under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gernings-tidspunktet og alkoholpromillen i blodet under eller efter sejladsen, jf. § 32, stk. 3.

Bøden beregnes på følgende måde:

Årlig bruttoindtægt x 1.000 kr. x promillens størrelse

25.000 kr.

For personer på DIS skibe (skibe, som er registeret i Dansk Internationalt Skibsregister), som lønnes efter det såkaldte nettolønsprincip, vil bøden udgøre en månedsløn ganget med promillens størrelse, idet ovennævnte beregningsmetode som anført tilnærmelsesvis svarer til en måneds nettoindtægt ganget med promillen.

Den ovenfor beskrevne beregning af bøden kan ikke umiddelbart anvendes, hvis der ikke foreligger oplysninger om promillens størrelse. I disse tilfælde beregnes bøden som en månedsløn ganget med den laveste promille, dvs. 0,51, svarende til praksis for spirituskørsel med ukendt promille efter færdselslovens § 53, stk. 2.

Minimumsbøden er 1.500 kr., for ægtefæller uden egen indkomst, dog minimum 3.000 kr. Det må antages, at betingelserne for anvendelse af minimumsbøde er de samme som ved spirituskørsel efter

færdselsloven. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

Det fremgår endvidere udtrykkeligt af § 32, stk. 4, 2. pkt., at der ved udmåling af tillægsbøder til betingede domme skal tages særligt hensyn til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

5.2.1. Fravigelser

Reglerne om bødeberegning kan ifølge bestemmelsen i § 32, stk. 5, fraviges, når særlige grunde taler derfor.

Der er således mulighed for - efter en konkret vurdering - at fravige udgangspunktet i forhold til bøder, når særlige grunde taler herfor. Fravigelsen vil kunne ske såvel i skærpende som i formildende retning. En tilsvarende bestemmelse findes i færdselsloven og giver domstolene mulighed for i tilfælde, hvor der foreligger ganske særligt formildende omstændigheder, at undlade at anvende den sædvanlige udmålingspraksis, men i stedet fastsætte en skønsmæssig lavere bøde. Tilsvarende praksis forudsættes anvendt ved spiritussejlads, men anvendelsesområdet forudsættes her udvidet i forhold til anvendelsesområdet efter færdselslovens tilsvarende bestemmelse, idet den almindelige udmålingspraksis eksempelvis vil kunne tænkes fraveget i forhold til spiritussejlads med fritidsfartøjer, som ikke er omfattet af den faste promillegrænse, såfremt de konkrete omstændigheder måtte tale herfor.

Ved spiritussejlads med et fritidsfartøj, hvortil der ikke er foreskrevet uddannelseskrav til fartøjets fører eller eventuelle styrmand (og som ikke er en vandscooter eller lignende fartøj), vil udgangspunktet således være, at der tages udgangspunkt i promillens størrelse, og at der straffes efter samme retningslinjer som efter færdselsloven, men at dette straffniveau efter en konkret vurdering vil kunne nedsættes efter bestemmelsen i § 32, stk. 5. Se forarbejderne til loven (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.).

Bøderne nedsættes for unge under 18 år og personer med særlig lav indtægt i overensstemmelse med ordningen på færdselslovens område. Det er alderen og indtægtsforholdene på gerningstidspunktet, der er afgørende for spørgsmålet om bødenedsættelse.

Nærmere retningslinjer, herunder indtægtsgrænser for bødenedsættelse, kan findes i Rigsadvokatmeddelelsen afsnittet om Strafudmåling (§ 80) under punktet straf og andre retsfølger.

5.3. Strafpåstande i sager om spiritussejlads med en promille over 2,00

Spiritussejlads efter § 29 a straffes efter bestemmelsen i § 29 c i lov om sikkerhed til søs.

Det fremgår heraf, at spiritussejlads straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

For spiritussejlads med en promille på over 2,00 skal der nedlægges følgende straffpåstande:

Promille over 2,00			
Straffen for spiritussejlads	Uden skærpende omstændigheder	Med skærpende omstændigheder	Spiritussejlads i frakendelsestiden

1. gang	20 dg. Fængsel	30 dg. Fængsel	30 dg. Fængsel
2. gang	30 dg. Fængsel	40 dg. Fængsel	40 dg. Fængsel
3. gang	40 dg. fængsel	50 dg. fængsel	50 dg. fængsel
4. gang	50 dg. fængsel	60 dg. fængsel	60 dg. fængsel
5. gang	60 dg. fængsel	70 dg. fængsel	70 dg. fængsel
6. gang	70 dg. fængsel	80 dg. fængsel	80 dg. fængsel

For så vidt angår førstegangstilfælde af spiritussejlads med en promille på over 2,00 udmåles som udgangspunkt en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

I andegangstilfælde med en promille over 2,00 er straffpåstanden - afhængigt af straffen i førstegangstilfældet - enten en ubetinget frihedsstraf eller en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

Hvis førstegangstilfældet eksempelvis har bestået i spiritussejlads med en promille på over 2,00, og der i dette tilfælde har været udmålt en betinget frihedsstraf med vilkår om samfundstjeneste, skal der således ikke igen nedlægges påstand om en betinget straf med vilkår.

Ovenstående strafpositioner fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

5.3.1. Flere overtrædelser til samtidig pådømmelse

Frihedsstraf for spiritussejlads forhøjes, hvis der foreligger flere forhold af spiritussejlads til samtidig pådømmelse, hvis spiritussejladsen er foregået i frakendelsestiden, eller hvis der i øvrigt foreligger skærpende omstændigheder. Se også om strafpositionerne ved en promille i intervallet fra 0,51 - 2,00 i pkt. 5.1.

5.3.2. Betinget straf

Strafpåstandene i gentagelsestilfælde svarer til færdselslovens strafpositioner for gentagelsestilfælde af spirituskørsel, således at der også ved spiritussejlads højst skal nedlægges påstand om én betinget fængselsstraf inden for en doms gentagelsesvirkningsperiode. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.2. og bilag 2).

5.3.3. Spiritussejlads med skibe, der transporterer passagerer eller farligt gods

For førere eller vagthavende navigatører eller maskinmestre på skibe, der transporterer passagerer eller farligt gods, forudsættes straffen skærpet i alle tilfælde af spiritussejlads med en promille på over 0,50. Det betyder som nævnt i afsnit 5.1., at straffen for disse personer rykkes med én position i forhold til de i skemaet angivne positioner, og at der således i 1. gangstilfælde, hvor promillen har været over 2,00, skal påstås frihedsstraf i 30 dage. I andegangstilfælde er straffen fængsel i 40 dage osv.

Om straffastsættelsen for spiritussejlads under skærpende omstændigheder og spiritussejlads i frakendelsestiden henvises endvidere til pkt. 5.5. og 5.6.3.

5.3.4. Spiritussejlads med et fritidsfartøj

Ved sanktionsfastsættelsen i forbindelse med spiritussejlads med et fritidsfartøj, hvortil der ikke er foreskrevet uddannelseskrav til skibets fører eller eventuelle styrmand, og hvor der derfor ikke gælder nogen fast promillegrænse (tilfælde omfattet af § 29 a, stk. 4), tages udgangspunkt i promillens størrelse, se pkt. 4.1.2. Sanktionerne i disse tilfælde er dermed som udgangspunkt de samme, som hvis der havde været tale om en overtrædelse af den faste promillegrænse i § 29 a, stk. 1.

5.3.5. Spiritussejlads med fritidsfartøj, der ikke føres frem ved sejl eller motorkraft

For fritidsfartøjer, der ikke føres frem ved sejl eller motorkraft, kan der kun idømmes bødestraf, jf. nærmere, herunder også om strafpåstandene, pkt. 5.1.5.

5.4. Strafpåstande i sager, der ikke er omfattet af den faste promillegrænse, jf. § 29 a, stk. 4

Spiritussejlads efter § 29 a straffes efter bestemmelsen i § 29 c i lov om sikkerhed til søs.

Det fremgår heraf, at spiritussejlads straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder.

Ved sanktionsfastsættelsen i forbindelse med sejlads omfattet af § 29 a, stk. 4, i lov om sikkerhed til søs, hvor det ikke er muligt at bevise promillens størrelse, hvor sejladsen er sket under påvirkning af andre rusmidler end alkohol, eller hvor der er tale om spiritussejlads under omstændigheder, der gør, at sejladsen ikke er omfattet af den faste promillegrænse i stk. 1, tages udgangspunkt i promillens størrelse. Se nærmere om, hvornår spiritussejlads er omfattet af den faste promillegrænse i pkt. 4.1.2.

Sanktionerne er som udgangspunkt de samme, som hvis der havde været tale om en overtrædelse af den faste promillegrænse på 0,5 i § 29 a, stk. 1. For fritidsfartøjer, der ikke føres frem ved sejl eller motorkraft, kan der dog kun idømmes bødestraf, jf. § 29 c, stk. 2. Se forarbejderne til lov nr. 547 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.2 samt de specielle bemærkninger til nr. 4).

5.5. Spiritussejlads i kombination med alvorlige sejladsfejl, jf. § 32, stk. 2, nr. 5

Ved udmåling af straffen for spiritussejlads skal der tages særligt hensyn til, om der foreligger skærpende omstændigheder i medfør af § 32, stk. 2, nr. 5, i lov om sikkerhed til søs.

Skærpende omstændigheder som nævnt i § 32, stk. 2, nr. 5, vil kunne foreligge, når der samtidig med spiritussejladsen er begået alvorlige sejladsfejl.

Der vil foreligge skærpende omstændigheder for spiritussejlads, når der er sket grov tilsidesættelse af sejladsforskrifter, som har indebåret skade på person eller ting, eller der er fremkaldt nærliggende fare herfor. Det kan f.eks. være forvoldelse af kollision ved tilsidesættelse af vigepligt eller grov tilsidesættelse af hastighedsbegrænsninger i havne eller andre steder med intensiv trafik.

Det vil endvidere efter almindelige strafudmålingsprincipper kunne anses for særligt straffværdigt, at førere eller vagthavende navigatører eller maskinmestre på skibe, som transporterer passagerer eller farligt gods, har en promille på over 0,50. På disse skibe må der således stilles særligt store krav til den personkreds, som er direkte ansvarlig for skibets sejlads.

Se nærmere i forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.1.3.).

Det bemærkes, at sager, hvor der er forvoldt grundstødning, forlis eller anden søulykke, jf. § 29, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, bør forelægges for Søfartsstyrelsen med henblik på en vurdering af, om der foreligger skærpende omstændigheder i forbindelse med spiritussejladsen. Se nærmere om forelæggelse i pkt. 3.1.2.

De strafpositioner, som anvendes ved spirituskørsel under skærpende omstændigheder, skal anvendes på tilsvarende måde ved spiritussejlads under skærpende omstændigheder.

Det indebærer eksempelvis, at spiritussejlads med en promille på over 2,00 i førstegangstilfælde vil blive straffet med fængsel i 30 dage, hvis der foreligger skærpende omstændigheder, mod 20 dage, hvis der ikke foreligger skærpende omstændigheder. Se strafpositionerne i pkt. 5.3.

Bøden i førstegangstilfælde ved en promille i intervallet fra 0,51 - 2,00 med skærpende omstændigheder kan overstige bøden beregnet som en måneds nettoindtægt ganget med promillens størrelse i de tilfælde, hvor der skal fastsættes en fællesstraf med overtrædelser af andre regler, f.eks. ved forvoldelse af søulykke samtidig med spiritussejlads. Dette fremgår af forarbejderne til loven (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

5.6. Frakendelse

Efter § 29 e, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs kan retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester frakendes den, der har gjort sig skyldig i spiritussejlads. Frakendelsen sker ubetinget, men kan under formildende omstændigheder dog ske betinget.

Frakendelse kan generelt ske i forhold til personer, der har ført skib eller udført arbejde om bord på et skib i en stilling af væsentlig betydning for sikkerheden.

Frakendelse er ikke betinget af, at den pågældende har sønærings-, dueligheds- og/eller speedbådsbevis. Ved frakendelse meddeles der ved dommen et generelt forbud mod at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, note 2 i bilag 3).

Frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester efter bestemmelserne i § 29 e omfatter ikke sejlads med robåde og lignende fartøjer, der ikke føres frem ved sejl eller motorkraft. Dette fremgår af forarbejderne til loven (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.2.3.).

Såfremt der samtidig med spiritussejladsen foreligger overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2, i lov om sikkerhed til søs, f.eks. foranledning af søulykke i forbindelse med spiritussejlads, kan der tillige være grundlag for rettighedsfrakendelse efter § 29 e, stk. 2. Efter denne bestemmelse kan retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester under skærpende omstændigheder tillige frakendes i forbindelse med dom for overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2. Frakendelsen kan ske betinget.

I vurderingen af om frakendelse efter § 29 e, stk. 2, skal ske betinget eller ubetinget, skal der lægges afgørende vægt på grovheden af den eller de begåede forseelser, herunder om der er forvoldt personskade, materielskade, forurening eller har været nærliggende fare herfor, samt om overtrædelsen har karakter af særlig hensynsløs sejlads. Se i forarbejderne til lov om sikkerhed til søs (L 135 af 25. januar 2006, de specielle bemærkninger til bestemmelsen).

5.6.1. Frakendelsestiden

Det fremgår af § 29 e, stk. 3, i lov om sikkerhed til søs, at ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 5 år eller for bestandig.

I førstegangstilfælde af sejlads med en promille på indtil 1,20 anvendes betinget frakendelse. Overstiger promillen 1,20, sker frakendelsen ubetinget. Ubetinget frakendelse anvendes endvidere i gentagelsestilfælde af spiritussejlads. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 3).

Ifølge bilag 3 til lovforslaget gælder således følgende retningslinjer for frakendelsestidens længde:

Spiritussejlads	Promille indtil 1,20	Promille over 1,20 -
1. gang	Betinget	1 år
2. gang	1 år	3 år
3. gang	3 år	5 år
4. gang	5 år	5 år

I tilfælde, hvor der udover rettighedsfrakendelse som følge af spiritussejladsen også skal ske rettighedsfrakendelse efter § 29, stk. 1 eller 2, kan der blive tale om, at der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse for et længere tidsrum end det, der fremgår af skemaet.

Frakendelse for bestandig kan anvendes i tilfælde, hvor den pågældende under sejladsen har begået grov tilsidesættelse af sejladsforskrifter, sejladsen har resulteret i alvorlig personskade, og der foreligger sådanne oplysninger om den pågældendes tidligere tilsidesættelse af sejladsforskrifter, at frakendelse for bestandig skønnes påkrævet af hensyn til sejladssikkerheden og retsfølelsen. Dette fremgår af forarbejderne til loven (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.2.2.).

5.6.2. Strafpåstande i sager om sejlads i frakendelsestiden

Sejlads i frakendelsestiden kan straffes efter § 29 d, og overtrædelsen straffes med bøde, jf. stk. 1. Straffen efter stk. 1 kan i medfør af stk. 2 stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, hvis den pågældende

1. findes skyldig i flere tilfælde af sejlads i frakendelsestiden eller

2. tidligere er straffet for sejlads i frakendelsestiden.

Følgende strafpåstande ved sejlads i frakendelsestiden, anvendes i tilfælde, hvor der ikke samtidig er tale om spiritussejlads:

Overtrædelse af § 29 d	Straf
1. gang	Bøde (1 måneds nettoindtægt)*
2. gang	10 dages fængsel**
3. gang	20 dages fængsel
4. gang	30 dages fængsel
5. gang	40 dages fængsel
6. gang	50 dages fængsel
7. gang	60 dages fængsel

* Se nærmere om bødeberegning i pkt. 5.1.1.

** Det må antages, at straffen som ved kørsel i frakendelsestiden efter færdselslovens § 117 a kan gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste eller alkoholistbehandling samt en tillægsbøde på en måneds nettoløn.

Sejlads i en periode, hvor retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester er frakendt, straffes efter samme principper som kørsel i frakendelsestiden efter færdselsloven. Se forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

Ifølge § 32, stk. 4, udmåles bøden efter § 29 d, stk. 1, under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Bøden for et førstegangstilfælde af sejlads i frakendelsestiden fastsættes til en måneds nettoindtægt, dvs. **1.000 kr. pr. 25.000 kr. i årlig bruttoindtægt.**

Minimumsbøden må i lighed med straffen for spiritussejlads antages at være 1.500 kr. og 3.000 kr. for en ægtefælle uden egen indtægt.

Se i øvrigt om bødefastsættelse i pkt. 5.2.

5.6.3. Strafpåstande i sager om spiritussejlads i frakendelsestiden

Straffen for spiritussejlads forudsættes skærpet, hvis sejladsen er sket i frakendelsestiden på tilsvarende måde som ved kørsel i frakendelsestiden efter færdselsloven. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, bilag 2).

På den baggrund bør der som for spirituskørsel i andengangstilfælde, der finder sted i frakendelsestiden, lægges 10 dage til den fængselsstraf, som spiritussejladsen alene ville have medført. Tilsvarende gælder, at der også i tredje gangstilfælde og senere skal ske en forhøjelse af straffen for spiritussejlads med 10 dage, hvis sejladsen har fundet sted i frakendelsestiden. Der henvises til skemaerne i pkt. 5.1. og 5.3. vedrørende sanktionspåstande.

5.6.4. Generhvervelse inden frakendelsestidens udløb

Spørgsmål om generhvervelse af retten til at føre skib m.v. kan kun indbringes for domstolene inden frakendelsestidens udløb, hvis der er sket frakendelse for længere tid end 3 år. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 3 år fra endelig dom. Retten kan kun gængives, når ganske særlige omstændigheder foreligger, jf. § 29 e, stk. 4.

Det antages, at generhvervelse af retten til at føre skib m.v. før frakendelsestidens udløb kun kan ske rent undtagelsesvist. Se i den forbindelse forarbejderne til lov nr. 547 af 8. juni 2006 (L 135 af 25. januar 2006, de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.2.4.), hvor der henvises til, at den foreslåede formulering stort set svarer til bestemmelsen i færdselslovens § 132 om generhvervelse af førerretten før frakendelsestidens udløb.

6. Efter dom

6.1. Underretning af Søfartsstyrelsen

Hvis der ved dom sker ubetinget frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester, skal anklagemyndigheden inddrage vedkommendes sønæringsbevis, duelighedsbevis eller speedbådsbevis, der tillige med en udskrift af dommen sendes til Erhvervs- og Vækstministeriet (tidligere Økonomi- og Erhvervsministeriet), jf. § 29 e, stk. 4, dvs. i praksis til Søfartsstyrelsen.

I sager, der har været forelagt for Søfartsstyrelsen, underretter anklagemyndigheden snarest muligt og inden ankefristens udløb Søfartsstyrelsen om sagens udfald.

Søfartsstyrelsen har endvidere udtrykt ønske om også at modtage kopi af domme om spiritussejlads i sager, som ikke har været forelagt styrelsen.

6.2. Domme til Vidensbasen

Det skal overvejes, om dommen er egnet til at indgå i anklagemyndighedens Vidensbase.

En dom kan være egnet til Vidensbasen, hvis den belyser straffniveauet eller praksis for rettighedsfrakendelse m.v. inden for et sagsområde, eller hvis dommen belyser problemstillinger af generel/principiel betydning for retstilstanden. Samtidig kan en dom være egnet, hvis den vedrører et område, som ikke allerede er dækket på Vidensbasen.

Kun endelige domme må indsendes til Vidensbasen.

Skemaer til indsendelse af domme til Vidensbasen findes i Vidensbasen på AnklagerNet.

7. Love og forarbejder

Seneste lovbekendtgørelse

- Lovbekendtgørelse nr. 72 af 17. januar 2014 om sikkerhed til søs

Andre relevante love

- Lovbekendtgørelse nr. 168 af 27. februar 2012 af Skibsbesætningsloven

Relevante ændringslove og forarbejder

- Lov nr. 493 af 12. maj 2010 om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab (Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold, modernisering af bestemmelser om tilsyn, forbud mod spiritussejlad i grønlandsk farvand m.v.) (L 100 af 13. januar 2010)
- Lov nr. 511 af 17. juni 2008 om ændring af sømandsloven og lov om sikkerhed til søs (Afskaffelse af tilskud til lægeundersøgelse og tilbageholdelse af skibe til sikring af bødekraft) (L 101 af 12. marts 2008)
- Lov nr. 547 af 8. juni 2006 om ændring af lov om sikkerhed til søs og sømandsloven (Fastsættelse af promillegrænser samt forebyggelse af luftforurening fra skibe) (L 135 af 25. januar 2006)
- Lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.) (L 7 af 23. februar 2005)

Relevante bekendtgørelser

- Bekendtgørelse nr. 232 af 22. marts 2006 om uddannelseskrav m.v. til førere af visse motordrevne fritidsfartøjer med en skroglængde under 15 meter (Speedbådsfører-bekendtgørelsen)
- Bekendtgørelse nr. 23 af 20. november 2006 om regulering af ikke-erhvervsmæssig sejlad på søterritoriet med vandscootere m.v.

Rigsadvokaturen, den 30. marts 2016

RIGSADVOKATEN

/ Rigsadvokaten